

Torrent Gili

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Torrent d'en Gili
Alçada: 297

Coordenades:

Latitud: 41.5257
Longitud: 2.33313
UTM Est (X): 444363
UTM Nord (Y): 4597332

Classificació

Número de fitxa 08214 - 222
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo

Notes de conservació: Cal planificar a mig i llarg termini una actuació que permeti eliminar algunes espècies foranies, i controlar aquelles que han estat naturalitzades, emprant tècniques de recuperació que actuïn sobre la comunitat vegetal autòctona mitjançant aportacions de caràcter silvícola. La neteja i desbrossament d'alguns trams són també destacables, en cas de ventades, incendis i altres elements de caire natural que puguin pertorbar l'estabilitat d'aquesta comunitat. La presència de molins, fonts i altres construccions relacionades amb l'aigua, torrent avall, fan d'aquest indret un espai excepcional i com a tal, cal prendre mesures correctores eliminant la vegetació que pugui malmetre aquest patrimoni.

Caldria finalment unificar totes les fitxes de l'inventari que estan relacionades amb la mateixa riera o torrent i protegir la totalitat del bosc de ribera amb els diversos elements patrimonials que s'hi ha localitzat.

Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés Fàcil

Ús actual:	Altres
Titularitat	Pública
Titular:	Agència Catalana de l'Aigua (Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat)
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	ds., 18/04/2015 - 02:00

Descripció

El Torrent Gili és un curs d'aigua que neix de la confluència de les torrenteres de Sant Mateu, la Molinera, i de la Petxina. En arribar al Molí d'en Cuquet i per extensió es coneix també amb aquest nom. En aproximar-se a Vallromanes adopta el topònim de Riera d'Ardenya, que es converteix en un afluent important del riu Mogent, al Vallès Oriental que alhora desaigua al riu Besòs.

És un curs d'aigua que amb més o menys intensitat, baixa durant tot l'any. El torrent Gili té un gran valor paisatgístic. La fauna, la vegetació i l'empremta humana (pous, mines, molins, recs, fonts i passeres), hi són presents sense que això es pugui obviar.

La capçalera del torrent està representada per boscos de roures (*Quercus pubescens*, *Q. Cerruoides*), que cohabituen amb alzines (*Q. Ilex*). Són boscos restringits als sectors més ombrívols, ubicats a l'obaga, força ben conservats.

Ben aviat resseguint torrent avall entrem en una zona ombrívola amb un bosc de ribera pur als marges que alterna amb una plantació antròpica de plataners. El canyissar en aquesta zona hi és ben present, sobretot a proximitat de les feixes de conreu com davant de Can Balleu.

En el tram mig del torrent, hi ha una zona molt ombrívola amb predominança d'avellanoses (*Corylus avellana*) i verns, alternant amb *Polystichum setiferum*, una falguera característica d'aquests ambients.

També hi ha plataners, pollancres i acàcies, saücs i llorers i algun àlber. L'hàbitat però, presenta una certa alteració degut a la captació del cabal d'aigua, la presència de pasturatge (ramats de cabres), bardissars amb presència de flora exòtica degut a la proximitat d'alguna casa.

Fora dels marges de ribera, hi ha un recobriment important de pineda i d'alzinar amb bosquines pròpies d'aquest ambient com el fals aladern (*Philyrea latifolia*), el cirerer d'arboç, el bruc, l'esperguera boscana (*Asparagus acutifolius*). L'interior de l'alzinar és dens i ombrívol, poc transitable per la profusió d'arbustos i lianes i sense estrat herbaci per la manca de llum. Predomina el sotabosc d'arbustos i lianes com l'aríjol (*Smilax aspera*) i el lligabosc (*Locinera implexa*).

Els pollancres es localitzen principalment en les zones on hi ha més aigua, de forma antròpica. No ocupen grans extensions i apareixen fent petites clapes on sovint hi apareix vegetació d'ambients humits. Els plàtans (*Platanus x hispanica*) també es poden localitzar en petits rodals o erols, en individus isolats i prop de les fonts. També tenim varis indrets on hi ha vernedes adultes i presència d'acàcies (que malgrat el control aplicat encara en queden nombrosos exemplars).

Observacions:

Entrant al torrent, davant de Can Balleu s'han observat varies fites, algunes d'elles descolgades i deixades en el marge.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

Decret 172/2008, de 26 d'agost, de creació del Catàleg de flora amenaçada de Catalunya, (DOGC núm. 5204 – 28/08/2008)

Ordre de 5 de novembre de 1984 sobre protecció de plantes de la flora autòctona amenaçada de Catalunya (DOGC núm. 493 – 12/12/1984)

Llei 42/2007, de 13 de desembre del patrimoni natural i de la biodiversitat (BOE núm. 299 de 14/12/2007)

Reial Decret 1628/2011, de 4 de febrer per al desenvolupament del Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial i del Catàleg Espanyol Amençades. (BOE núm. 46 – 23/02/2011)

CAMPENY, Roser; VILERO, Daniel (2001). Amfibis i rèptils del Parc Serralada Litoral. Inèdit.

GUARDIOLA, Moisès (2013). Cartografia digital dels hàbitats CORINE i dels Hàbitats d'Interès

Comunitari (HIC) del Parc de la Serralada Litoral, escala 1:10.000. Ed. Grup de Geobotànica i Cartografia de la Vegetació de la Universitat de Barcelona.

GUARDIOLA, M.; GUTIÉRREZ, C.; PÉREZ-HAASE, A.; JOVER, M.; CORBERA, J. (2009). Les plantes al·lòctones del sector central de la Serralada Litoral catalana (Territori comprès entre el riu Besòs i la Tordera) ,dins revista L'Atzavara, núm. 18. Pàgs. 89 a 100. Ed. Secció de Ciències Naturals del Museu de Mataró.

LOIRE, Roser (2001), Conservació de la diversitat biològica al Parc de la Serralada Litoral,dins revista L'Atzavara, núm. 9. Pàg. 66. Ed. Secció de Ciències Naturals del Museu de Mataró.

SÀEZ, Ll.; AYMERICH, P.; BLANCHÉ, C. (). Llibre vermell de les plantes vasculars endèmiques i amenaçades de Catalunya. Ed. Argania Editio.

TARRUELLA, Xavier (2000) El projecte Flora Amenaçada. Un pas per a la preservació de la biodiversitat del Parc Serralada Litoral, dins Revista Ipsa Arca, núm. 3. Ed. Museu Arxiu Municipal de Vilassar de Dalt.

